

Mit jelent nekem a vasárnapi mise a cursillóban?

A Jámborság beszédben elmondom az Isten kapcsolatomnak azt a meghatározó eseményét, amikor végre az életemnek nem csak egy kis területét, és nem csak egy rövid időre adtam oda az Úrnak, hanem teljes egészében és végérvényesen! Amennyire ez emberségemből telik.

Ez az esemény egy régi cursillo vasárnapi miséjén történt velem.

Amikor a Jámborság beszédben elmondom ennek az önátadásnak a történetét, hozzá fűzöm, hogy egy cursillós eseményhez kötődik ez a felajánlás. Részleteiben nem mondhatom el, hogy mi ez az esemény, hiszen péntek este van, és a vasárnap történései a jelöltek számára ismeretlenek.

A vasárnapi mise liturgiája pár helyen különbözik az előző napok mise liturgiájától. Okkal.

A székeket körben helyezük el, - már ez a formai megjelenés bizalmat, összetartozást ébreszt - közrefogva az ige asztalát, a miséző atyákat. Jelképezve, hogy a hétvége összes résztvevője egy közösségben, szerves része a liturgiának.

A homília után nem a Hitvallást mondjuk el, mint rendszeren, hanem megújítjuk a keresztségi fogadalmat. Számomra ez az egyik megrendítő mozzanata a másképp történő liturgiának.

Azon a sok- sok évvel ezelőtti cursillón értettem meg, hogy azért tesszük ezt, mert a három nap folyamán több beszédben is hivatkozunk keresztseltségünkre, amelyből a küldetésünk fakad. Ez az evangelizáció! Erre hív bennünket a cursillo!

„A keresztségi fogadalom megújítása” ima bevezető mondatai között ezt olvassa az előimádkozó atya: „Keresztségünk jelentése a Krisztus melletti döntés...”, „Keresztségünk egész életre szóló küldetés...”

Ezeket megfontolva természetes, hogy a következőkben felhangzó kérdésekre igenekkel felelünk. Akkor, ott, azon a bizonyos misén, ezek az igenek erősítették meg bennem keresztseltségem általi meghívásomat! Feladatom van, meghívott, és küldött vagyok!

Ezután történik velünk még egy csodálatos esemény, a felajánlás. A miséző atya kezébe veszi a paténát, amelyen rajta van az ostya, és elmondja, hogy tegyük a kenyerek mellé oda a felajánlásainkat, mert azt ő az ostyával együtt felajánlja, majd átváltoztatja!

Ennél csodálatosabb dolog nem történhet velem! Krisztus áldozatával együtt kerül az Atya elé az én áldozatom, felajánlásom, lemondásom, elhatározásom, fogadalmam. Akkor ott, sok évvel ezelőtt a teljes életem! Jézus ezeket viszi fel a keresztre!

És a misében megtörténik a felajánlás csodája, az Atya elfogadja, mert én szabad akaratomból odaadtam neki!

Ezért adja körbe a misét végző atya a paténát a kenyérrel, és nem keresztet, vagy nem szentképet!

Azóta már nagyon sokszor megújítottam ezt a felajánlásomat, mert megbotlok, de az Ő segítségével ismét felállok, és újból odateszem Neki, a kezébe az életemet. A legjobb helyen van!

Ezért szeretem a cursillo hétvégéjén a vasárnapi szentmisét.

De colores!

Fabók Ildikó